

Világosság

ÁRA 4 LEI

Tart. portálé plétté in momevát cédé
abrob. Dir. Gen. PTT No. 225.404/48.

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉPI SZÖVETSEG NAPILAPJA

KOLOZSVÁR, 1948 szeptember 28, kedd

V. ÉVFOLYAM 224. szám

Latbavetjük minden tudásunkat a békearcvonal erősítéséért

— fogadták a kolozsvári értelmiségiek a wrocláwi világkongresszus határozatait ismertető nagygyűlésen

Petrovici Emil, Gaál Gábor és Roller Mihail beszámolója a világkongresszusról

KOLOZSVÁR. — A világ legjobb szellemi munkásainak — tudósoknak, íróknak, művészeknek — a béke és a művelődés védelmében augusztus végén a lengyelországi Wrocláwban összeült értekezletén hozott kiáltvány szellemében. Kolozsvár értelmiségi emberei szombat délután 6 órai kezdettel a Diákházban nagygyűlést tartottak hogy — néhány nappal a bukaresti értelmiségiek hasonló nagygyűlése után — határozottan és félreérthetetlenül színtén állást foglaljanak a béke, a haladás és a demokrácia mellett.

A népes és lelkeshangulatu nagygyűlés — miután meghallgatta a világértkezleten résztvevő román küldöttség három tagjának, Emil Petrovici egyetemi rektor, Gaál Gábor egyetemi tanárnak és Mihail Roller történelem tanárnak a wrocláwi értekezletről beszámoló előadását — egyhanguan a következő határozatot hozta:

A világértkezleten résztvevő román küldöttség három tagjának, Emil Petrovici egyetemi rektor, Gaál Gábor egyetemi tanárnak és Mihail Roller történelem tanárnak a wrocláwi értekezletről beszámoló előadását — egyhanguan a következő határozatot hozta:

vevett részt. Felelőbevonhatatlanul bizonyította, hogy a művészet irodalom és tudomány, egyszóval kifejezve: az ideológia minden területén a valóban haladó, baloldali értelmiség a világművelődés élcsapata. A haladó értelmiség hangja, magatartása, állásfoglalása, véleménye vitatta a kongresszust. A valóban haladó értelmiség szabta ki a kongresszus tartalmát, irányát és állásfoglalását, jöllehet a legkülönbözőbb politikai meggyőződésű liberális és katolikus, konzervatív és kommunista értelmiségi került össze. Ez az egyik, amiért jelentős és pozitív számunkra a wrocláwi kongresszus.

miség vezető rétegeiben közös az akarat a béke megvédésére az imperializmus, illetve az új-fasizmus támadásaival szemben s ezáltal világosan megbizonyult, hogy a világ értelmiségi felismerték felelősségüket az emberiség, a történelemmel, a néppelszemből és felemelték szavukat a béke, minden nép szabad kulturális fejlődése, nemzeti függetlensége és a nemzetek szoros együttműködése érdekében. A wrocláwi kongresszusnak az ideológiára kiható pozitív jelentőségét ebben a vonatkozásban kell kelesnünk.

— Az eddigi kongresszusokról, a kongresszusok terméiből csak a delegátusok magányos írásfalához vezetett ut, — mondta Gaál Gábor multiban volt hasonló kezdeményezésekről szólva. — Kifelé, a széles nagyvilágba, a nép felé csak nagy harcok útja vezetett ezeknek a kongresszusoknak a csarnokaiból, holott „a tapasztalat megmutatta, hogy a háborús uszítók ellen, a békéért vívott harc sikere csak abban az esetben lehetséges, ha az ilyen erőfeszítések az egész nép, az egész imperialistaellenes és demokratikus tábor harcához vannak kötve.“ Ez a tapasztalat fényesen bizonyította Sztalin szavainak igazságát, aki rámutatott arra, hogy „az értelmiségiek csak akkor képviselnek erőt, ha egyesülnek a munkásosztályal. Ha azonban a munkásosztály ellen fordulnak, pusztulásra vannak ítélve.“

— Ez a kongresszus, a wrocláwi kongresszus, ha nem is közvetlenül, de közvetve felismerte Sztalin szavainak utmutatását s feladatát a szavainak utmutatását nem tekintette befejezettnek, hanem épp Népköztársaságunk küldöttsége vezetőjének, Leonin Rautanak a javaslatára minden országban a béke védelmét szolgáló nemzeti bizottságok szervezését követeli s a művelődés embereinek feladatává teszi az értelmiség részesebb rétegeibe bevinni a figyelmet, tételt, hogy az értelmiségi társulja önmagát, népét, a kulturát, ha nem találja meg a helyét a dolgozó nép s a felszabadult és felszabadulásukért küzdő népek oldalán.

— A wrocláwi kongresszus jelentősége a haladás szempontjából ebben a vonatkozásban a legszembetűnőbb. A kongresszus a határozat végző következtetésével, azzal a következtetéssel, hogy akcióját tovább viszi az értelmiség és a dolgozó nép legszélesebb rétegeiben, állástfoglalt az értelmiségi ember számos változatos közül amellott a dolgozó nép mellett álló, a dolgozó néppel együtt tartó értelmiségi mellett, amelynek eszményi képviselőit a Szovjetunió, a népi demokráciák és azok a valóban haladózellenes értelmiségiek szolgáltatják, akik a legkevésbé sem tájékozatlanok a maguk helye és rendeltetése felől a világban. Akik jól megértették Lenin ama szavát, hogy „a társadalomban élni és a társadalomtól függetlenül élni — nem lehet.“ Akik belátták, hogy a társadalommal szemben függetlenkedni hirdető értelmiségi valóban a néptől, a valóságától való elszakadást hirdető az, akiüköz, hogy a világértel-

Mi kolozsvári értelmiségiek

„A kolozsvári értelmiségiek 1948 szeptember 25-én megtartott nagygyűlése, miután meghallgatta az értelmiségiek wrocláwi értekezletén résztvevő román küldöttség beszámolóját, csatlakozik a wrocláwi értekezlet határozatahoz.

Hasonlóképpen csatlakozik a bukaresti értelmiségiek nagygyűlésén megszavazott határozathoz, amely kimondja kezdeményező bizottság létesítését annak érdekében, hogy ez a béke és a művelődés védelmében összeüljön a Román Népköztársaság értelmiségi jeinek az országos értekezletét.

A wrocláwi értekezlet szellemében, megfogadjuk hogy teljes határozottsággal harcolj a nyilatkozatok az imperializmus erói és a háborúra uszító minden sötét erő ellen.

Minden alkotó-erőnk a Román Népköztársaság erősödésének és haladásának a szolgálatába állítva, minden erőfeszítésünket a népek békéjének, függetlenségének és szabadságának a védelmére fordítjuk.

Latbavetjük minden tudásunkat, erőnk és képességünket a békearcvonal erősítéséért, melynek nagy vezetője a Szocialista Tanácsköztársaságok Szövetsége s amelyben cselekvően részt vesz Román Népköztársaságunk.“

Tudósok, írók és művészek a háboru ellen

A nagygyűlés első előadója Emil Petrovici, a „V. Babes“ tudományegyetem rektora volt, akinek „Tudósok, írók és művészek a háboru ellen“ című előadásából idézzük a következőket:

— Alig négy év telt el a második világháboru óta. De, noha a hitleri német, az olasz és a japán fasizmus megtört, a sebük meggyógyítása, lerombolt otthonaik felépítése végett békét áhító népeket új háborús izgatók, új vérontásra készülődések nyugtalanítják. A proletáriátus öntudatos tömegei a világ minden országában tudják, hogy kik az új háborúra uszítók és enrek szervezői. Hasonlóképpen tudják ezt azok az értelmiségiek is, akik közösséget éreznek a munkástömegekkel s akik tudják, hogy csak a kommunista és munkáspártok vezetői dolgozó nép soraiban küzdve, járulhatnak hozzá a társadalmi haladáshoz.

— A wrocláwi értekezleten az írástudók minden osztálya képviselve volt de legtöbben — mint az várható volt — azok közül jöttek el, akik megértették, hogy méltatlan, gyáva és büns, ha a történelem keresztútján, mikor a népek jobb társadalmi rend alapjainak a megépítésén fáradoznak, az írástudók közömbösséggel az embereknek azt az osztályt szolgálják, amelynek érdeke az új társadalom megépítésének az akadályozása. Sokan csatlakoztak azok közül is, akik kezdetben távoltartották magukat a harc forgatagától, de végül felismerék hogy helyük a feltörekvő proletáriátusnak a szocialista rend megvalósításáért való küzdelme első soraiban van.

— Nem véletlen, hogy a világ legszármottevőbb írástudói éppen ennek az osztálynak a tagjai. Természetes, hogy éppen ők ismer-

jék fel elebb az idők jeleit, s meglassák, hogy a történelem mérlege a proletáriátus állandóan növekedő osztályának az oldalára hajlik, s hogy ezen az osztályon van a sor, hogy átvegye a művelődés erejét a polgárság kezéből, amely nem akar és nem tud elebb jutni a haladás útján, s hogy helyük azok mellett van, akik — Ilja Ehrenburg szavaival élve — nemcsak múzeumokban és könyvtárakban őrizni akarják a művelődést, hanem állandóan növelni s folytatni akarják a fiatalok által épített iskolákban és munkahelyeken. A világ értelmiségének a színe-java beállt azokkal a sorába, akik a szocializmusnak hazájukban megvalósításáért küzdenek s barátja lett annak az országnak, amelyben a szocializmus épül, a Szovjetunióknak...

Emil Petrovici, miután nevekkel is szemléltette a wrocláwi értekezlet jelentőségét, rámutatott arra, hogy voltak, akik azt hitték, hogy az értelmiségiek majd megelégednek a béke jótéteményeiről az ember szeretetről szóló szép szavakkal, s bizottságokat alakítanak, amelyekben a világon mindenről beszélnek majd, de szó sem esik a háboru szervezőiről. Az értekezlet azonban megértette hogy így a béke védetlen marad, sőt, a háboru szervezői zavartalanul folytathatják kártevékony munkájukat. Farvejev és Prenant jelentése mindjárt kezdetben tisztán és élesen megvilágította az értekezleten szembenálló két tábor helyzetét...

— A későbbi vitákból világosan kitűnt az értekezlet többségének az a meggyőződése, hogy a békét azok fenyegetik akik kiváltságokat és monopóliumokat félnek. A háboru szervezői az Amerikai Egyesült Államok trösztjeinek és monopóliumainak a tagjai.

A résztvevők hosszas helyeslése világosan megmutatta, hogy a világ értelmiségie a demokratikus, haladó imperalizmusellenes tábor oldalán foglalnak állást. Küldöttség küldöttség után szólalt fel s bélyegezte meg az Amerikai Egyesült Államok telhetetlen imperializmusát s ennek a különböző marshallizált országokban lakóit...

— A kiáltványt 371-en szavazták meg. Ellene szavazott 11 s néhányan nem szavaztak. A haladó értelmiségiek s élükön a szovjet küldöttség által támogatott helyes álláspont ragyogó győzelmet aratott. A kiáltványból kitűnik a demokráta erők rendíthetetlen bizakodása. „A világ népei nem akarnak háboru s elég erősek ahhoz hogy megvédjék a békét és a civilizációt az új-fasizmus merényletei ellenében...“

— Milyen kell, hogy legyen a romániai értelmiségiek magatartása a fasizmus ujjáélesztésére irányuló kísérletek és az új háboruval való fenyegetéssel szemben? — tette fel előadása végén a kérdést Emil Petrovici s így válaszolt rá: — A Román Népköztársaság írástudói határozottan csatlakoznak az egész világ értelmiségének a színe-javához, amely Wrocláwban világosan szólott.

A WROCLÁWI ERTEKEZLET IDEOLÓGIAI JELENTŐSÉGE

Gaál Gábor egyetemi tanár előadása arra a kérdésre felelt: mi a kongresszus jelentősége ideológiai vonatkozásban?

— A kongresszus számos mozzanatát ak már a megnevezése pozitív válasz erre a kérdésre — mondta. — Nevezetesen: a wrocláwi kongresszus, amelyen 45 ország tudományának, irodalmának, művészetének többszáz küldötte

(Folytatás a második oldalon)

